

1. Obiekt :

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P.W. ŚW. JERZEGO

2. Czas powstania, przebudów :
1662 r., 3 ćw. XVIII w.

3. Miejscowość :

KOBIELA

4. Adres :

**Kobiela 26
49-247 Strzegów**

nr hipoteczny :

5. Przynależność administracyjna :

województwo : **opolskie**
gmina : **Grodków**

6. Poprzednie nazwy miejscowości :

**1302 - Cobola
czasy nowożytnie - Cuschmalz
do 1945 r. Kühschmalz**

7. Przynależność administracyjna przed 1999 r.

Województwo : **opolskie**

8. Właściciel i jego adres :

**parafia rzymsko – katolicka
św. Jerzego w Kobieli
Kobiela nr 26
49 – 247 Strzegów**

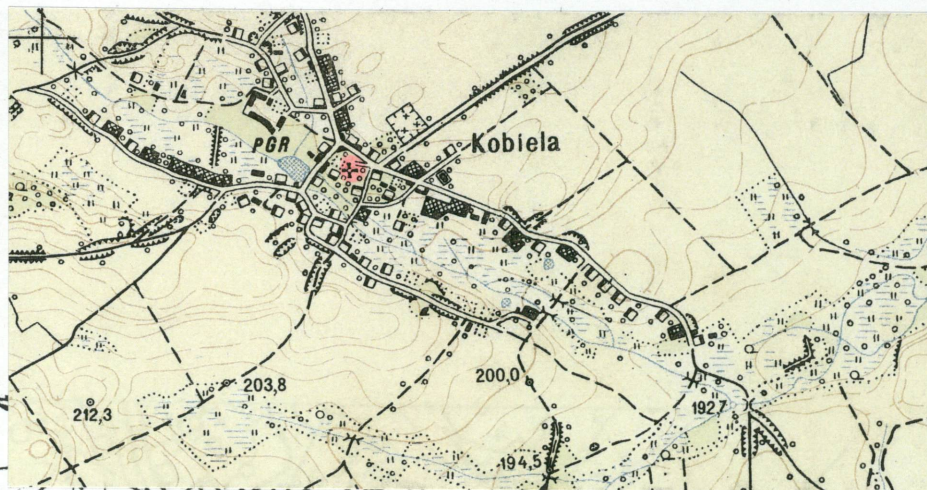
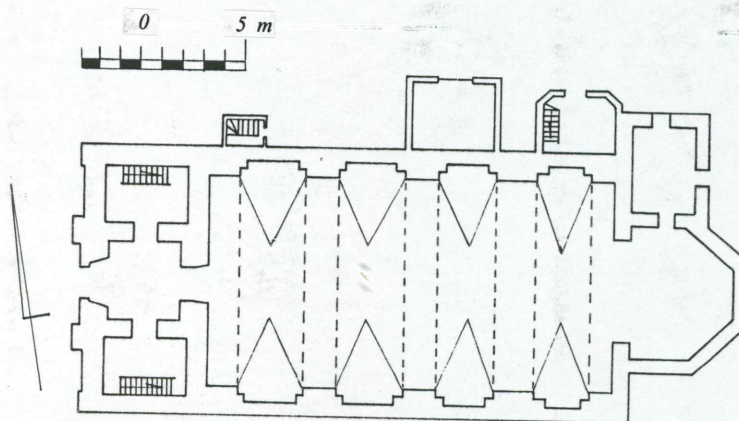
9. Użytkownik i jego adres :

j.w

10. Rejestr zabytków :

Nr : **1149 / 66**

Data : **16. 02. 1966 r.**

12. Autorzy, historia obiektu, określenie stylu :

Pierwsza wzmianka o Kobieli figuruje w dokumencie średniowiecznym z 1250 roku. Funkcjonowało wówczas w tej miejscowości sołectwo na prawie niemieckim. W średniowieczu wieś należała do biskupów wrocławskich, władców księstwa nysko-grodzkiego

W czasach nowożytnych wykształcił się terytorialny podział miejscowości na część górną i dolną. Od 1661 Kobiela była własnością rodziny ziemiańskiej von Buchau. W rękach tego rodu miejscowość przetrwała do początków XX wieku. W końcu XIX wieku (r.1881) w Kobieli istniały dwa pałace – dolny, należący do barona Karla Leopolda von Prinz-Buchau i górny będący własnością barona Johana von Prinz-Buchau.

Pierwszy kościół parafialny p.w. św. Jerzego wzmiankowany w 1335 r. Był to kościół drewniany. Wg zachowanych dokumentów z epoki kościół drewniany istniał w Kobieli również w czasach nowożytnych, o czym wzmianka w źródłach z 1665 roku. Kościół uległ zniszczeniu w latach 60-tych XVII wieku. Po jego spaleniu wybudowano nowy kościół murowany. Miało to miejsce w roku 1662, za czasów panującego wówczas w księstwie nysko-grodzkiem biskupa Baltazara Liescha. Kościół ten przetrwał do dzisiaj, przebudowany w 3 ćwierci XVIII wieku (zakres przebudowy nie jest znany ze źródeł, rozpoznawalny w obiekcie po cechach.... **C.d. wkładka nr 1**

13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, dach, wnętrze, wyposażenie, instalacje) :

SYTUACJA : Kobiela – duża wieś o genezie wczesnośredniowiecznej, rozciągnięta na kierunkach północny zachód – południowy wschód ; z zachowanym pierwotnym układem owalnicowym oraz elementami wielodrożnicy wykształconymi w czasach późniejszych. Kościół usytuowany na wzniesieniu, nachylonym dość silnie na stronę północną, ze stromą skarpą od południa ; na płaskim, zapewne splantowanym szczycie wzniesienia zlokalizowany przykościelny cmentarz otoczony murem, (obecnie w dużej mierze zlikwidowany, zwłaszcza pochówki sprzed 1945 roku). Mur cmentarny zapewne XVII wieczny, z cegły, tynkowany z zewnątrz, rozczłonkowany od wewnątrz półkoliście zamkniętymi wnękami ; w nim dwie bramki zamknięte półkoliście, północna zwieńczona XVIII wiecznym szczytem ujętym spływami, zakończonym odcinkowym przyczółkiem. W okolicy muru na terenie cmentarza rosną stare lipy i kasztanowce. Wzgórze z kościołem i cmentarzem zlokalizowane w zachodniej części wsi. Poniżej kościoła, po przeciwnej stronie wiejskiej drogi, usytuowana wewnątrz jej zakola – stara, zapewne pochodząca z końca XIX wieku plebania. Dalej w kierunku pn. zachodnim zabudowania folwarczne dawnego majątku rodu von Buchau.

MATERIAŁ : kościół murowany, otynkowany. Fundamenty kamienne lub ceglane wzmocnione kamieniami polnymi i kamieniem łamanym, spojone zaprawą wapienną (nie robiono odkrywek, lecz ściany kamienne widoczne w krypcie). XVII-wieczne mury obwodowe z nowożytniej cegły strychowanej, na zaprawie wapiennej. Krypta w górnych partiach ścian ceglana, także sklepienie. Ściany kościoła wyprawione tynkiem cementowo-wapiennym, wewnątrz tynki wapienne barokowe z późniejszymi nawarstwieniami. Kamienne posadzki w nawie i prezbiterium (marmur sławniowski), drewniane podłogi deskowe. W dolnej kondygnacji wieży i aneksach sklepienia ceglane, także w zakrystii, w nawie i prezbiterium. W wieży stropy drewniane belkowe. Schody ceglane do krypty, drewniane w wieży oraz w aneksach na emporę muzyczną i do łoży kolatorskiej. Drewniana więźba dachowa. Pokrycie dachu : nowsze, blachodachówka powlekana, folia, deskowanie. Hełm wieży pobity blachą na deskowaniu. Stolarka okienna drewniana, także drzwiowa, w części drzwi zachowane stare okucia, zawiasy i ćwieki. W oknach kute kraty żelazne. Główny portal, wejście do zakrystii i do zewnętrznej klatki schodowej – kamienne, drzwi do zakrystii okute brytami blachy, z żelazną antabą.

Schody : do głównego wejścia kamienne kilkustopniowe ; do krypty ceglane zabiegowe, w aneksach przy wieży para drewnianych jednobiegowych prowadzących na emporę ; w klatce schodowej prowadzącej na pięterko do łoży – zabiegowe ; na strych i w wieży – drabiniaste jednobiegowe.

Posadzki : z kamiennych marmurowych płyt sześciobocznych w dwu odcieniach, szarym i niebieskawym, w pomieszczeniu pod wieżą nowsza wylewka betonowa ; łoży i na emporze podłogi z desek na legarach, w aneksach posadzki z cegieł i podłogi drewniane. W zakrystii nowa z płytek ceramicznych.

Otwory : okienne przeważnie prostokątne, w elewacjach bocznych zamknięte odcinkowo, w fasadzie półkoliście ; w nich stare okna krosnowe z głównym podziałem krzyżowym i drobnym wielokwaterowym podziałem szczeblinami. Część otworów w kształcie okulusów – okrągłych i owalnych, leżących. Otwory drzwiowe prostokątne, zamknięte półkoliście i odcinkowo. W nich drzwi głównie płycinowe, jedno lub dwuskrzydłowe, część ze starymi okuciami. Do zakrystii XVII w., do pn.klatki schodowej XVIII, do łoży XVII. **Cd. wkładka 1**

14. Kubatura : 4300 m ³	15. Powierzchnia użytkowa : 460 m ³	16. Przeznaczenie pierwotne : kościół - funkcja sakralna	17. Użytkowanie obecne : sakralne - kościół katolicki
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja : Od 1969 b. poważne zawilgocenie kościoła, zwłaszcza prezbiterium. 1971 r. skucie tynków wewn. do wysokości okien, bez badań na obecność polichromii !!! Malowanie wnętrz. Założenie rynien, rur spustowych. 1972 – drenaż, odbito tynki z zewnątrz, wewnątrz – oczyszczenie, Abizol, otynkowanie. Remont zakrystii (ze względu na wilgoć), sufit i tynkowanie ścian w łoży ; 1976 – montaż rynien i płotków ; 1978 – remont tynków zewnętrznych, malowanie. Naprawa tynków spękanych, z ubytkami ; 1978 – wymiana blachy hełmu, naprawa lokalnej więźby , wymiana tynków na elewacji zachodniej ; 1982 – odświeżenie wnętrz, nowe malowanie ; 1988 – remont dachu – częściowa wymiana konstrukcji więźby drewnianej, przełożenie i uzupełnienie pokrycia ceramicznego ; 1992 – wzmocnienie podwalin dachu – fleki, nakładki z drewna ; 1993 – malowanie wnętrz mleczkiem wapiennym z pigmentem ; 1998 – naprawa dachu i więźby ; nowa blachodachówka LINDAB W 2007 r. remont stolarki okiennej, połączony z naprawą obramień i parapetów (niewłaściwie wyprofilowane, po jednym z drobnych remontów po 1945 roku.		19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje) : Fundamenty w stanie dobrym. Mury obwodowe wykazują zawilgocenia w partii przyziemia. Mury ścian zewnętrznych w stanie dobrym, otynkowane. Tynki zewnętrzne lokalnie wymagają napraw, uzupełnień detalu (zwłaszcza w partii wieży). Tynki wewnętrzne lokalnie zawilgocone, głównie w przyziemiu ; wymagają napraw, przebadania pod kątem istnienia wystroju malarskiego i docelowej konserwacji. Sklepienia w stanie dobrym. Stropy drewniane w stanie zadowalającym, za wyjątkiem stropu nad łożą kolatorską gdzie występują ogniska porażeń działalnością owadów oraz zagrzybień, wynikłych jako skutek zalewania konstrukcji przez nieszczelny dach. Tamże stolarka (zapewne XVII-wieczna mocno wypróchniała). Konstrukcja więźby po remontach w stanie zadowalającym. W konstrukcjach dachowych przybudówek występują lokalne porażenia, żerowiska owadów. Pokrycie dachu w stanie bardzo dobrym (względnie nowa blachodachówka). Instalacje : elektryczna - stan b. dobry.	
20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie : ► Brak informacji czy b. skromna i uproszczona artykulacja elewacji jest pierwotna, czy to skutek redukcyjnego remontu Wyjaśnić to mogą badania architektoniczne. Renowacja elewacji, naprawa detalu zwłaszcza wieży ; ewentualne przywrócenie tradycyjnych tynków. Ewentualna rekonstrukcja XVII-wiecznego detalu architektonicznego, jeżeli z badań wyniknie, że takowy istniał pierwotnie w obiekcie ; ► Docelowa wymiana obecnego pokrycia dachu, likwidacja blachodachówki, przywrócenie dachówki ceramicznej, łupka lub blachy miedzianej ; ► Konserwacja bardzo cennego wystroju, stolarszczyzny, rzeźb ołtarzowych, sztukaterii. Odslonięcie zabielonego barokowego wystroju malarskiego wnętrz			

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania) :

→ Regesten zur schlesischen Geschichte, Codex Diplomaticus Silesiae
Breslau 1898 APWr.

Dokumentacja w archiwum WUOZ w Opolu :

→ „Opinia techniczna dotycząca stanu zachowania kościoła”, autor. Michał
Czajnik ZZG „Inco”, 1971. sygn. 1301, Archiwum Wojewódzkiego
Urzędu Ochrony Zabytków w Opolu

23. Źródła ikonograficzne i fotografie (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury) :

Fotografie archiwalne sprzed 1945 r. oraz z czasu bezpośrednio powojennego
- w archiwum Urzędu Ochrony Zabytków
Przedwojenne pocztówki, fotografie kościoła – na plebanii

22. Bibliografia :

Adamy, *Schlesische Ortsnamen*, 1889

Borek H. *Opolszczyzna w świetle nazw miejscowych*, Opole 1972

Chrzanowski T., Kornecki M. *Sztuka Śląska Opolskiego, od średniowiecza do
końca XIX w.*, Wydawnictwo Literackie, Kraków 1974, s. 232, 394 - 5

Chrzanowski T., Kornecki M., *Katalog zabytków sztuki w Polsce*, t.7, z.3, Powiat
Grodkowski, Warszawa 1964, s.35 - 37

Cebulka W.M. *Dzieje Ziemi Grodzkowskiej* Grodków 2006, s. 136

Katalog zabytków sztuki w Polsce, t.7, z.3, Pow. grodzkowski, W-wa 1965, s. 35 - 37

Knie, *Alphabetisch, statistisch Topographische Übersicht der Dörfer, Flecken,
Städte und andere Orte der Königliche Preussische Prov. Schlesien*, Breslau 1845

Lutsch H, *Verzeichniss der Kunstdenkmäler der Provinz Schlesien, Der
Kunstdenkmäler der Landkreises der Reg. Bezirk Breslau*, t. 2, Breslau 1889, s.

Neuling, *Schlesische Kirchorte*, 1902

Silnicki T., *Dzieje i ustrój kościoła na Śląsku*, /w / *Historia Śląska*, t.3, Kraków
1936

24. Uwagi różne :

1973 – zaginięcie renesansowego kielicha 1580 z cechą JS

25. Wypełnił :

mgr Dariusz Stoces

data :

VI - X 2008 r.

26. Sprawdził

data

27. Załączniki

wkładki nr 1 -

7.Miejscowość : K O B I E L A	8.Objekt (nazwa jak w karcie) : KOŚCIÓŁ PARAFIALNY	9.Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) : C.d opisu
---	--	---

C.d. pktu 12 : stylowych - głównie w partii wystroju, częściowo architektury). Kościół barokowy, z bogatym wyposażeniem i wystrojem późnobarokowym o wysokiej klasie artystycznej

C.d. pktu 13 :

KONSTRUKCJA : fundamenty wzmocnione kamieniem. Ceglane, otynkowane mury ścian bocznych wzmocnione wydatnymi lizenami, na których oparte murowane sklepienia. Konstrukcja schodów, empory organowej i łoży kolatorskiej – drewniana. Do łoży prowadzi klatka schodowa z drewnianymi zabiegowymi schodami wokół murowanej z cegły duszy. Empora z belek ułożonych kratownicowo, końce belek osadzone w gniazdach muru, od strony nawy oparta na parze kolumn. Łoża z belkową podłogą nad ceglanym sklepieniem zakrystii, nakryta również belkowym stropem z sufitem. Wieżba przybudówek krokwiowa. Podobnie wieżba dachowa prezbiterium. Wieżba z belek ciosanych, łączona na zamki ciesielskie. Nad korpusem nawowym konstrukcja dachu płatwiowo-krokwiowa. W wieży stropy belkowe nagie. Konstrukcja hełmu oparta na podstawie - ruszcie z koncentrycznie ułożonych belek, na którym oparta rama na planie ośmioboku, stężona zastrzałami. Połacie pobite blachą na deskowaniu. Pokrycie dachu korpusu, prezbiterium i przybudówek blachodachówką na deskowaniu, z podbiciem folią paroizolacyjną.

RZUT : kościół wolnostojący, orientowany. Korpus nawowy na rzucie prostokąta, czteroprzęsłowy, ze ścianami bocznymi rozrzeźbionymi prostokątnie wgłębionymi niszami, z krótkim jednonprzęsłowym, znacznie węższym niż nawa, trójbocznie zamkniętym prezbiterium. Nawa i prezbiterium nakryte sklepieniem kolebkowym z lunetami. Od zachodu kwadratowa wieża wciągnięta w obręb korpusu, ze sklepieniem krzyżowo pomieszczeniem parteru, w którym od zachodu wejście główne. Pomieszczenie to flankowane z boków i skomunikowane z prostokątnymi aneksami, w których klatki schodowe prowadzące na wieżę i na emporę w nawie (empora przy zachodniej ścianie nawy, wsparta na parze drewnianych kolumn). Od północy prezbiterium skomunikowane z zakrystią na rzucie prostokąta, nakrytej sklepieniem kolebkowym z lunetami. Zakrystia (i przybudówka nad nią) pomieszczone w przybudówce prostokątnej z ryzalitem, w którym klatka schodowa. W ścianie północnej dawne wejście boczne do kościoła, osłonięte d. kruchtą na planie kwadratu. W tejże ścianie przy skrajnej osi okiennej mała przybudówka kwadratowa osłaniająca zewnętrzne schody do krypty.

BRYŁA : korpus nawowy dwukondygnacyjny, nakryty dachem dwuspadowym ; znacznie wyższy i szerszy niż prezbiterium, które mniejsze, mocno wydzielone, zamknięte trójbocznie, dostawione do nawy na podobieństwo apsydy zadaszonej dwuspadowo i trójbocznie. W nawie, w części centralnej krypta. Od zachodu pięciokondygnacyjna wieża zwieńczona trójkondygnacyjnym baniastym hełmem, wciągnięta do wnętrza korpusu. Narożnik północno-wschodni korpusu nawowego obejmuje piętrowa przybudówka z klatką schodową w ryzalicie, mieszcząca zakrystię i łożę kolatorską ; nakryta dachem pulpitowym, ryzalit komunikacyjny dachem spadzistym, wielopołaciowym. Kolejne jednokondygnacyjne aneksy dostawione do ściany północnej korpusu nawowego – dawna kruchta (dziś kaplica) nakryta daszkiem trójsпадowym i niewielka przybudówka osłaniająca schody i wejście do krypty ; nakryta daszkiem dwuspadowym.

ELEWACJE

Zachodnia : o charakterze reprezentacyjnej fasady z dość bogatym detalem, kontrastującym z oszczędną artykulacją pozostałych elewacji ; na niewydatnym cokole, trzyosiowa, trójdzielna. W centrum usytuowana osiowo wieża zwieńczona baniastym hełmem ; wciągnięta w obręb korpusu, w partii szczytu flankowana spływami. W elewacji zaakcentowana pseudoryzalitem. Artykulacja wydatnym podziałem ramowym, z dodatkowymi płaskimi listwami ; w wewnętrznych polach ram bogate obramienia otworów. Wejście główne w parterze wieży – obramione kamiennym portalem, z listwą uszakową z kroplami, zwieńczonym wydatnym gzymsem z simą. W bocznych partiach korpusu okna pierwszej kondygnacji owalne - leżące, ujęte wąską listwową opaską z czterema kluczami, ze starymi kratami przewlekany. Okna II kondygnacji z parapetami, zamknięte półkoliście, z opaskami u wezgłowi łuków i obramieniami.. *verte'*

kształcie uszatej listwy z wyciętymi wklęsłe narożnikami. W otworach okiennych kraty. Nad profilowanym gzymsem koronującym, odcinającym szczyt - po obu stronach wieży spływy wolutowe z okulusami doświetlającymi strych. Okienka strychowe okrągłe, w listwowych opaskach z czterema kluczami. Spływy podkreślone cienkimi listwami w kształcie pętli. Okno wieży w III kondygnacji zamknięte półkoliście, z parapetem, opaskami u wezgłowi łuku i listwową wąską opaską uszakową. Ponad nim kwadratowa nisza, zapewne mieszcząca dawniej cyferblat zegara. Najwyższe okno, na poziomie pomieszczenia z dzwonami - o dekoracji analogicznej; zamknięte półkoliście, z parapetem opaskami u podstawy łuku, cienkim listwowym obramieniem z uszakami. W otworze drewniane żaluzje. Gzyms koronujący wieży wydatny słabo rozrzeźbiony.

Hełm trzykondygnacyjny z ośmioboczną banią u podstawy, przechodzącą w latarnię - przeźrocze złożone z 8 filarków z kapitelami, łączących się górą w arkady dźwigające bogato profilowany gzyms. Ponad gzymsem lekko spłaszczona bania górna ze szpicem zwieńczonym kulą i chorągiewką z krzyżem.

Południowa : złożona z korpusu nawowego, bocznej pd. elewacji wieży i bocznej elewacji apsydowego prezbiterium. Korpus na cokole, czteroosiowy, z regularnym, lecz skoncentrowanym w partii środkowej elewacji rozmieszczeniem otworów okiennych. Podziały wyłącznie poziome, cokół i gzyms koronujący; b. skromny detal. Otwory okienne umieszczone dość wysoko, w postaci prostokątów zamkniętych łukiem odcinkowym. Pod parapetem odcinki profilowanych gzymsów, w otworach stare kraty przewlekane, z prętami o przekroju kwadratowym. W pierwszej osi od zachodu pod oknem właściwym okulus w kształcie leżącej elipsy; również z kratą; w ostatniej osi okno obniżone w stosunku do poziomu osadzenia trzech pozostałych. Wieża - nad połacią dachu widoczne dwie kondygnacje okien; podział ramowy. Dolne okno niskie, zamknięte łukiem koszowym, górne prostokątne, zamknięte półkoliście, z opaskami u nasady łuku i uszatem, listewkowym obramieniem. Ponad profilowanym gzymsem koronującym wieńczący wieżę baniasty hełm. Prezbiterium jednoosiowe, na cokole; otwór okienny z parapetem, prostokątny zamknięty odcinkowo; wypełniony starą kratą. Gzyms wieńczący profilowany.

Wschodnia : składa się na nią ślepe trójboczne zamknięcie prezbiterium, wschodnia ściana korpusu z trójkątnym szczytem w którego górnej partii zamknięte półkoliście okienko strychowe oraz elewacja przybudówki w północno-wschodnim narożniku kościoła. Przybudówka przylega do prezbiterium, jest dwukondygnacyjna i mieści w parterze zakrystię a na pięterku dawną lożę kolatorską. Przybudówka na niskim cokole, jednoosiowa; w parterze prostokątne drzwi do zakrystii, nad drzwiami prostokątne okno doświetlające dawną lożę. Oba otwory okratowane. Nad kalenicą korpusu nawy widoczna jest wschodnia elewacja górnej partii wieży, z podziałem ramowym wewnątrz którego zlokalizowane najwyższe okno (kondygnacja z dzwonami). Okno zamknięte półkoliście. Ponad nim gzyms koronujący i hełm.

Północna : nawa czteroosiowa, z bardzo skromną artykulacją; tylko niewysoki cokół oraz gzyms koronujący. Otwory okienne skupione w części środkowej, (jak w elewacji południowej), wszystkie na jednym poziomie, osadzone dość wysoko. Od strony wschodniej dostawiona przybudówka z zakrystią i lożą kolatorską, dostępna klatką schodową, która pomieszczona w wysuniętym na północ ryzalicie. Ryzalit ze ściętymi narożnikami, w przyziemiu prostokątny otwór drzwiowy z kamiennym portalem; w nim stare drzwi klepkowe w układzie w jodełkę, z okuciami. Właściwa część przybudówki dwuosiowa, z prostokątnymi, okratowanymi oknami w dwu poziomach - w parterze okno doświetlające zakrystię; na pięterku para okien doświetlających lożę. Do korpusu dostawione jeszcze dwie przybudówki bez okien i podziałów - dawna kruchta mieszcząca kaplicę, zlokalizowana na wysokości drugiej osi od wschodu; i mniejsza, osłaniająca wejście do krypty zlokalizowana przy skrajnej osi zachodniej (wejście do krypty dziś zablokowane, niedostępne). Nad partią dachu korpusu widoczna północna elewacja wieży; z podziałem ramowym, jednoosiowa. U dołu płycina w kształcie prostokąta leżącego, nad nią okno zamknięte półkoliście, z opaskami u podstaw łuku, z listwowym obramieniem uszakowym. Nad wydatnym gzymsem koronującym wieży - hełm.

WNETRZA : prezbiterium krótkie, jednoprzęsłowe, zamknięte trójbocznie; nakryte sklepieniem kolebkowym z lunetami, doświetlone od południa rozglifionym oknem zamkniętym odcinkowo, wyodrębnione od nawy półkolistą tęczą, z gzymsami u nasady łuku i oprofilowanym zamknięciem. Wejście do zakrystii od północy, prostokątne, ujęte kamiennym portalem zamkniętym ściętym trójliściem, obramionym listwą (portal zapewne 1662); w nim drzwi żelazne z promienistymi okuciami i anatabą. Nad portalem otwór okienny loży kolatorskiej, zamknięty odcinkowo, oszklony. Nad oknem kartusz herbowy w dekoracji rocailleowej. Nawa nakryta kolebką z lunetami; sklepienie wsparte na masywnych lizenach, zakończonych prostymi gzymsami, pomiędzy..... **Cd. wkładka nr 2**

7.Miejscowość : K O B I E L A	8.Obiekt (nazwa jak w karcie) : KOŚCIÓŁ PARAFIALNY	9.Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) : C.d opisu, fotografie
----------------------------------	---	--

którymi głębokie nisze zamknięte półkoliście – w niszach okna mocno rozglifione, zamknięte odcinkowymi łukami. Przy zachodniej ścianie nawy drewniana empora organowa wsparta na parze drewnianych kolumn z kapitelami ; parapet o płynnej wklęsło – wypukłej linii z uskokami, balustrada ażurowa, z rokokową snycerką. Pod emporą z obu stron owalne doświetlające otwory okienne ; od wewnątrz rozglifione, ze spadzistymi parapetami, zamknięte odcinkowo.

WYPOSAŻENIE :

Dekoracja stiukowa rokokowa 4 ćw. XVIII w. ; na sklepieniu prezbiterium dekoracja o motywach rocaille, trzy kłosa i insygnia biskupie. Nad oknem łoża kolatorskiej i pod oknem pd. prezbiterium kartusze herbowe w bogatych obramieniach. Na ścianie tarczowej nawy ponad łukiem tęczowym grupa Trójcy Św. adorowanej przez aniołki, ujęta draperią i wolutowymi gzymsami, łączącymi się po bokach z gzymsowaniami i wazonami, stanowiącymi zwieńczenia nad ołtarzami bocznymi.

Ołtarz główny późnobarokowy z końca XVIII w. z mensą wolnostojącą i retabulum przyściennym związanym z mensą dwiema kolumnami tworzącymi ażurowy wolutowy baldachim ; w ołtarzu rzeźby stiukowe dwu aniołków, po bokach na konsolach posagi śś. Piotra i Pawła ; antepedium płaskorzeźbione o dekoracji akantowej i rokokowej. Dwa ołtarze boczne regencyjne, z parami kolumn i naddatkami o dekoracji akantowo-wstęgowej oraz rzeźbami aniołków w górnej kondygnacji ; w zwieńczeniu prawego współczesny obraz św. Jana od Krzyża (?). Ambona rokokowa z płaskorzeźbą Wręczenia kluczy św. Piotrowi na parapecie, Chrystusa nauczającego na zaplecku ; na baldachimie rzeźba Jezusa Dobrego Pasterza wśród plastycznych drzew i owieczek. Chrzcielnica marmurowa puklowana z drewnianą pokrywą, na której rzeźbiona grupa Chrztu w Jordanie ok. r. 1800. Chór muzyczny rokokowy 1763 drewniany, wsparty na dwóch kolumnach z parapetem wklęsło-wypukłym o bogatej dekoracji rokokowej ; na jednej z belek pod chórem wyryta data, litery ICHBHZM oraz cyrkiel i kątownica. Prospekt organowy o bogatej dekoracji rokokowej, uszkodzony. Dwa konfesjonały k. XVIII w. trójdzielne , z płaskorzeźbami na drzwiczkach : Spowiedź św. Jana Nepomucena i Zrzucenie Jana Nepomucena z mostu. Ławy 2 poł. XVIII w. Stacje Drogi Krzyżowej k. XVIII w. w ramach rokokowych, niekompletne i uszkodzone.

Rzeźby : na ścianach nawy, między oknami i przy tęczy posagi św. Barbary, Heleny, Floriana i Jerzego na wolutowych konsolach. Przy ścianie pn. nawy znacznych rozmiarów kompozycja stanowiąca pendant do ambony pd., obejmująca grupę Adoracji św. Jana Nepomucena na cylindrycznym cokole, zwieńczoną pozornym baldachimem złożonym z obłoków i Oka Opatrzności.

krucyfiks XVII w., dwa krucyfiksy procesyjne barokowe, dwie figury Ojców Kościoła z 2 poł. XVIII w., Chrystus Zmartwychwstały XVIII w.,

Kielich renesansowy 2 poł. XVI w. z zatartą cechą miejską i imienną MS lub HS, kielich rokokowy k. XVIII w., relikwiarz regencyjny XVIII w., 4 lichtarze mosiężne 2 poł. XVII w., 3 regencyjne lichtarze srebrne z cechą miejską Nysy i imienną Marcina Vogelhunda, 4 lichtarze cynowe XVIII w.

7.Miejscowość :

KOBIELA

8.Obiekt (nazwa jak w karcie) :

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY

9.Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) :

fotografie

7. Miejscowość :

KOBIELA

8. Obiekt (nazwa jak w karcie) :

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY

9. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) :

fotografie

7.Miejscowość :

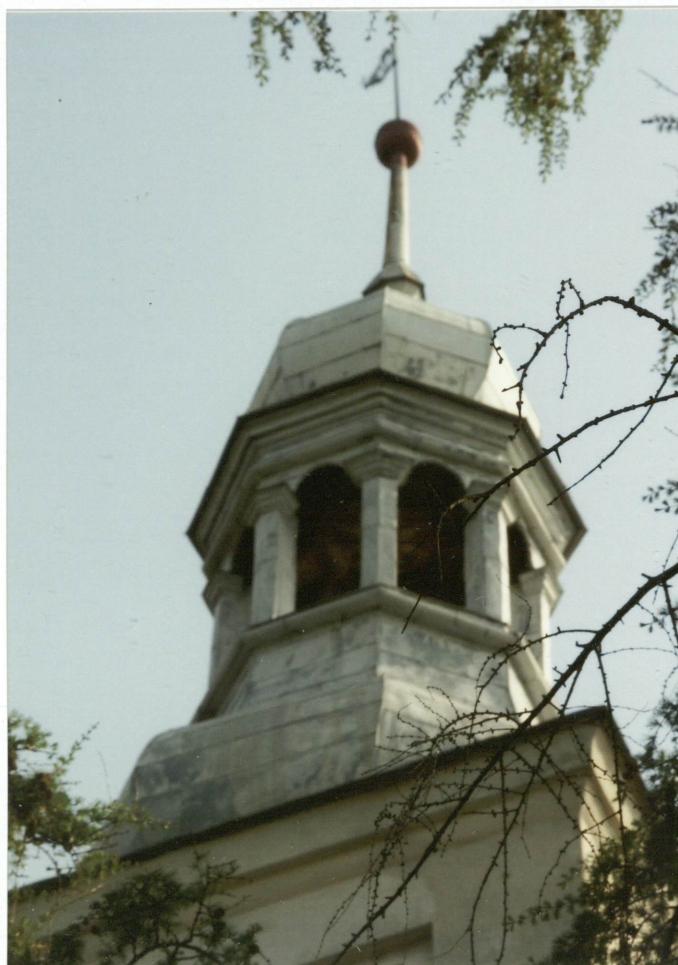
KOBIELA

8.Obiekt (nazwa jak w karcie) :

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY

9.Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) :

fotografie

7.Miejscowość :

KOBIELA

8.Objekt (nazwa jak w karcie) :

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY

9.Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) :

fotografie

7.Miejscowość :

KOBIELA

8.Obiekt (nazwa jak w karcie) :

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY

9.Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) :

fotografie

7.Miejscowość :

KOBIELA

8.Obiekt (nazwa jak w karcie) :

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY

9.Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) :

fotografie

7.Miejscowość :

KOBIELA

8.Obiekt (nazwa jak w karcie) :

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY

9.Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) :

fotografie

7.Miejscowość :

KOBIELA

8.Obiekt (nazwa jak w karcie) :

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY

9.Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) :

fotografie

7.Miejscowość :

K O B I E Ł A

8.Obiekt (nazwa jak w karcie) :

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY

9.Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) :

fotografie

